

Vonnisnummer 2019/ 1163
Rolnummer 15G037034
Systeemnummer 15RG37034
Repertoriumnummer 49
Notitlenummer parket
Datum van uitspraak 9 april 2019
Naam beklaagden 1. 2.

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent strafzaken

Vonnis

kamer G30d – 1 rechter

Aangeboden op
Niet te registreren

geboren te op en van
geboren te op beiden
wonende te

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

a) het optrekken of plaatsen van een constructie

b) het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat

meer bepaald

1. een strook voor de schaapsstal, evenals de zone links van de schaapsstal te hebben verhard met beton, tot minder dan 1 meter van de linker perceelsgrens

te in de periode van 01.12.2011 tot 01.03.2012 (OK 1, st. 6, 34)

2. een schaapsstal te hebben opgericht in strijd met de stedenbouwkundige vergunning afgeleverd door het College van Burgemeester en Schepenen van de stad van 05.08.2011, namelijk de achterzijde volledig te hebben afgesloten met een schuifpoort, terwijl het goedgekeurde plan voorzag in een overdekte berging voor werktuigen, aan de zijkant geen verluchting te hebben voorzien, aan de voorzijde geen deur te hebben voorzien, de stal 1 m hoger te hebben voorzien dan het maaiveld, aan de voor- en achterzijde van de stal geen groenscherm te hebben aangebracht, de uitmonding van de overloop van de waterput aan de linkerzijde i.p.v. aan de rechterzijde van de toegangsweg te hebben gelegd

te in de periode van 01.12.2011 tot 01.03.2012 (OK 1, st. 6, 34)

3. een afdak van 12m bij 6,6m i.p.v. 10m bij 5m te hebben aangebouwd aan de schaapsstal

te op 25.05.2016 (OK 3, st. 3)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO).

B.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°a (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval) te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op de percelen gelegen te _____ kadastraal gekend als
 _____ eigendom van
 geboren te _____ op _____ en van
 wonende te _____ geboren te _____ op _____ beiden
 ;

meer bepaald

de bovenvermelde terreinen gewoonlijk te hebben gebruikt voor de opslag van een bedrijfsvoertuig, materialen en afval zoals gebruikte plasticfolie, stukken betonbuis, paletten, regentonnen

te _____ in de periode van 17.04.2015 tot en met 21.09.2016 (OK 1, st. 6, 48, OK 3, st. 29)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO).

C.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.4° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het reliëf van de bodem aanmerkelijk wijzigen, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt) te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden

op de percelen gelegen te _____ kadastraal gekend als
 _____ eigendom van
 geboren te _____ op _____ en van

wonende te geboren te op beiden

meer bepaald het terrein te hebben opgehoogd tot maximaal 80 cm, beginnend vanaf de openbare weg en zich uitstrekkend vanaf de linker perceelsgrens tot ongeveer 20m, plaatselijk 30m voorbij de rechter gevel van de schaapsstal

te op 23.02.2015 en op 26.02.2015 (OK 1, st. 5, 34, OK 2, st. 2, 15)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO).

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

De dagvaarding werd overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te
Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de telastleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek.

De dagvaarding werd ingeschreven in het gemeentelijk vergunningenregister (art. 6.2.1 VCRO).

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

2. De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 5 juni 2018.

De behandeling van de zaak werd uitgesteld naar de terechtzitting van 4 september 2018. Er werden conclusietermijnen bepaald.

Bij tussenvonnissen van 2 oktober 2018 werd een plaatsbezoek bevolen dat werd gehouden op 11 december 2018.

De behandeling van de zaak werd uitgesteld naar de terechtzitting van 5 maart 2019.

3. De rechtbank nam kennis van:

- de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur;
- de vordering van de burgerlijke partijen en bijgestaan door meester Frédéric Coryn, advocaat te 9000 Gent, Fortlaan 77;
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door Jasmien Ostyn, substituut-procureur des Konings;
- het verweer van de beklaagden, bijgestaan door meester Bruno Van Cauwenbergh, advocaat te 9230 Wetteren, Wegvoeringstraat 41.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

4. De beklaagden zijn eigenaar van een perceel en gebouwen te

Volgens het gewestplan (KB 24/02/1977) is het perceel gelegen deels in agrarisch, deels in woongebied.

5. Op 11 januari 2011 werd een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het oprichten van een afdak boven 3 zonder vergunning geplaatste containers die dienst deden als stalling voor schapen.

Op 5 augustus 2011 werd een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het oprichten van een nieuwe stal, waarbij de containers van het terrein zouden verdwijnen.

Op 5 maart 2013 werd een proces-verbaal opgesteld omdat de containers er nog steeds stonden. Er werd een stakingsbevel opgelegd dat werd bekrachtigd op 14 maart 2013.

Op 29 april 2013 werd vastgesteld dat de containers verdwenen waren.

Op 17 april 2015 stelde de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vast dat de stal niet volgens het goedgekeurd plan werd gebouwd. De

bergruimte werd niet voorzien en het terrein lag vol met allerhande voorwerpen, (rollend) materieel, afval, materiaal, ...

Tevens werd het terrein aanzienlijk opgehoogd over een grote oppervlakte. De stalling werd ook gebouwd met een hogere vloerplaat dan vergund.

Deze feiten werden geverbaliseerd door de lokale politie op 26 februari 2015 en door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur op 17 april 2015. Aan de aanmaning tot herstel van 21 april 2015 werd geen gevolg gegeven.

Op 30 september 2015 bleek de toestand nog steeds onveranderd.

Op 19 november 2015 gaf de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een positief advies over de herstellvordering.

Op 19 januari 2016 werd een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de technische afwijkingen aan de eigenlijke stal, een gedeelte van de ophoging en een beperkt afdak aan de rechterzijde van de stal.

De gevraagde uitbreiding aan de achterzijde van de stalling werd geweigerd. Als voorwaarde werden diverse verplichtingen opgelegd, die in essentie het herstel van de resterende overtredingen impliceren.

Op 25 mei 2016 werd andermaal een aanvankelijk proces-verbaal opgesteld waaruit blijkt dat een groter afdak dan vergund wordt gebouwd. De werken werden stilgelegd. De bekrachtiging dateert van 2 juni 2016.

Op 21 september 2016 werd vastgesteld dat de situatie ongewijzigd is, dat de beklagden de oorspronkelijke overtredingen niet ongedaan maakten, noch het te grote afdak aanpasten. De voorwaarden van de vergunning van 19 januari 2016 werden niet nageleefd.

Beoordeling

6. Sinds 1 maart 2018 is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning in werking. De VCRO werd grondig gewijzigd.

De feiten zijn echter (nu) onder artikel 6.2.1. VCRO strafbaar gebleven.

7. Ten onrechte werpen de beklagden op dat de redelijke termijn is overschreden.

Overeenkomstig artikel 6.1 E.V.R.M. en art. 14 I.V.B.P.R. heeft eenieder, bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvervolging, recht op een behandeling van zijn zaak binnen een redelijke termijn. De behandeling van een strafzaak mag immers niet onredelijk lang aanslepen. De beklaagde mag niet onredelijk lang in de onzekerheid blijven omtrent de uitspraak en zijn daaraan verbonden lot.

De redelijke termijn gaat in op de dag waarop de betrokkene in beschuldiging wordt gesteld wegens het plegen van een strafbaar feit of wanneer hij wegens enige daad van opsporings- of vooronderzoek onder de dreiging van een strafvervolging leeft, en dit een ernstige weerslag heeft op zijn persoonlijke toestand, met name omdat hij verplicht is geweest bepaalde maatregelen te nemen om zich te verdedigen tegen de beschuldigingen die tegen hem werden ingebracht.

De beklaagden kunnen bezwaarlijk voorhouden dat zij leefden onder dreiging van een strafvervolging en dat dit een ernstige weerslag heeft op hun persoonlijke toestand.

Uit het dossier blijkt dat zij helemaal niet onder de indruk waren van het feit dat er verschillende processen-verbaal werden opgesteld, juist omwille van nieuwe inbreuken.

De beklaagden hebben intussen ook de aangeklaagde toestand laten voortduren.

Het is dan ook niet geloofwaardig dat de beklaagden leefden onder een dreigende vervolging en dit een ernstige weerslag op hun persoonlijke toestand zou gehad hebben.

Bovendien moet in concreto nagegaan worden of de redelijke termijn is overschreden. Daarbij kan naast de complexiteit van de zaak rekening gehouden worden met de houding van de beklaagden en het gedrag van de gerechtelijke overheid.

Uit het dossier blijkt dat de beklaagden tevergeefs kansen werden geboden om zich in regel te stellen.

De houding van de administratieve en gerechtelijke overheid waarbij gestreefd wordt naar een regularisatie en minnelijke afdoening, is in het voordeel van de beklaagden. De termijn die daarvoor nodig is kan geenszins nadien door de beklaagden worden aangewend om een overschrijding van de redelijke termijn in te roepen.

Dit aanvaarden zou contraproductief zijn en elke andere afdoening dan strafrechtelijke vervolging van milieudelicten ernstig bemoeilijken.

De redelijke termijn is niet overschreden.

8. Ten onrechte houden de beklaagden voor dat het afdak is vrijgesteld van stedenbouwkundige vergunning. Het afdak maakt deel uit van de vergunde stal. Het werd groter gebouwd dan de vergunning toeliet en vormt een miskenning van de vergunning.

De vaststellingen spreken voor zich.

De telastleggingen zijn bewezen.

Straf

9. De feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

10. Krachtens artikel 6.1.1. VCRO kunnen de feiten worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon, en, ingevolge art. 7bis en 41bis §1 Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 euro in hoofde van een rechtspersoon.

In geval van verzwarende omstandigheid is de minimumstraf echter een gevangenisstraf van 15 dagen en/of een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een natuurlijke persoon (en een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een rechtspersoon).

11. Het openbaar ministerie vorderde geldboeten van 750 euro.

12. De straf moet doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. Zo staat het ook in artikel 5 van Richtlijn 2008/99/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht.

13. De beklaagden stelden het eigen belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening.

De beklaagden hebben gehandeld vanuit de stoutmoedige en verwerpelijke opvatting dat bouwmisdrijven en het herstel ervan niet ernstig worden genomen. Zij hebben daarbij ook hardnekkig en blijvend inbreuken begaan.

Om die redenen moet een effectieve straf worden opgelegd.

De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moet worden en dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen.

De straf moet ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie brengt voor de gemeenschap een grote kost met zich.

De hierna bepaalde geldboeten komen tegemoet aan het beoogde preventieve en repressieve doel.

De beklaagden hebben nog een gunstig strafrechtelijk verleden en voldoen aan de wettelijke voorwaarden. Een deel van de geldboeten kan met uitstel worden opgelegd. Dat zal ook gelden als waarschuwing.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

14. Op 14 december 2016 vorderde de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het herstel in de oorspronkelijke toestand door:

- het afgraven van het terrein inclusief verwijderen van de betonplaat aan de linker zijde van oprit en stal,
- aanplanten van groenscherm zoals aangegeven in de stedenbouwkundige vergunning,
- verwijderen van de afvoerbuis aan de linker zijde van de oprit,
- verwijderen van alle materialen en afval aan de voorzijde van de stalling,
- reduceren van de oppervlakte van het afdak aan de rechter zijde van de stalling conform de stedenbouwkundige vergunning,

- de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert eveneens een dwangsom van 200 euro per dag vertraging.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid gaf op 17 november 2016 een positief advies over deze herstellvordering.

15. De herstellvordering werd afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

Het herstel is nog steeds niet volledig uitgevoerd.

De aanplantingen, uitgevoerd na het plaatsbezoek van de rechtbank, zijn niet conform de stedenbouwkundige vergunning die bepaalde dat het groenscherm over de volledige lengte van de oostelijke perceelgrens (46 m) moet worden aangelegd met een breedte van ± 5 m met streekeigen beplanting bestaande uit inheems struikgewas met een hoogte van minstens 5m in volle wasdom ter hoogte van de stal afhellend naar ± 2 m ter hoogte van de perceelgrens, met een dichtheid van 1 plant per m².

Dat blijkt uit de overgelegde foto's en de vaststellingen van de deskundige stedenbouw van de stad. Ook de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur stelde dat op 7 februari 2019 vast.

Het afdak aan de rechterzijde van de stal werd niet gereduceerd conform de stedenbouwkundige vergunning.

In het licht van de op til zijnde wegeniswerken is het nu opleggen van het verwijderen van de afvoerbuisc aan de linkerzijde van de oprit niet zinvol meer.

Het herstel is nog steeds noodzakelijk ter vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening.

16. Het opleggen van een dwangsom als drukkingsmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

De door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur gevorderde dwangsom van 200 euro per dag moet worden opgelegd. Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte zijn het de beklaagden die veroordeeld worden om de plaats in haar vorige toestand te herstellen en heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

17. Een termijn van 2 maanden voor wat betreft de aanpassing van het afdak volstaat als hersteltermijn.

Voor wat betreft de volledige aanplanting van het groenscherm kan een termijn gegeven worden tot het volgende plantseizoen en uiterlijk tegen 31 december 2019.

KOSTEN en BIJDRAGEN

18. De beklaagden moeten worden veroordeeld tot de gerechtskosten zoals hierna begroot.

19. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

20. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 20 euro.

21. De beklaagden moeten ook elk een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 53,58 euro.

BURGERRECHTELIJK

22. De burgerlijke partijen zijn de rechtstreekse burenen.

Zij vorderen elk 2.500 euro wegens morele schade als gevolg van het niet aanleggen van de opgelegde bufferzone, het gebruik van de wederrechtelijk aangelegde betonverharding, en de wateroverlast door de wederrechtelijke reliëfwijziging.

Zij vorderen namens de huwgemeenschap een vergoeding van 27.500 euro wegens de minwaarde die hun eigendom zou lijden ten gevolge van de inbreuken.

Zij vorderen de vergoedende intresten vanaf 1 december 2011.

Zij vorderen ook een rechtsplegingvergoeding van 2.400 euro.

23. De bewezen verklaarde misdrijven staan in oorzakelijk verband met de schadelijke gevolgen die door de burgerlijke partijen werden geleden.

De beklaagden zijn uitsluitend en hoofdelijk aansprakelijk voor de schade en zijn er dan ook toe gehouden deze schade te vergoeden.

24. Het fundamentele recht van de burgerlijke partijen op een gezond leefmilieu en op de eerbiediging van hun woonst en hun gezins- en privéleven werd langdurig, continu en ernstig geschonden.

Artikel 8 van het E.V.R.M., zoals ingevuld door de Europese Commissie voor de Rechten van de Mens en door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en artikel 23 van de Grondwet, vormen de basis voor deze rechten.

De bescherming van de woning door artikel 8 E.V.R.M. beperkt zich immers niet tot de bescherming tegen indringing, maar omvat ook de

bescherming tegen niet-concrete of niet-fysieke indringing zoals emissies, geurhinder en andere vormen van hinder. Een ernstige aantasting van het milieu kan een aantasting zijn van het recht op de bescherming van de woonst wanneer deze aantasting verhindert dat het individu het normaal genot van zijn woning en omgeving heeft. (E.H.R.M. 2 november 2006 inzake GIACOMELLI tegen Italië, TMR 2007/2, 116)

De bewezen verklaarde feiten hadden een rechtstreekse weerslag op de woning, het gezins- en privéleven van de burgerlijke partijen.

Dit heeft onmiskenbaar de levenskwaliteit en het woonklimaat van de burgerlijke partijen aangetast.

Een vergoeding van 1.000 euro wegens morele schade per burgerlijke partij is billijk.

25. Dat er een blijvende minwaarde is van de eigendom van de burgerlijke partijen ingevolge de bewezen verklaarde misdrijven is niet aangetoond.

De stal werd vergund. Evenwel was een regularisatievergunning noodzakelijk.

De uitvoering van de herstelmaatregelen herstelt de wettelijkheid.

Dit onderdeel van de vordering is niet gegrond.

26. De mogelijkheid bestaat dat andere personen dan de burgerlijke partijen schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven hebben geleden.

Ingevolge artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering (VTSv) moet de rechtbank die burgerlijke belangen ambtshalve aanhouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 1, 2, 3, 7, 25, 38, 39, 40, 41, 44, 45, 65, 66, 100 Strafwetboek;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende **op tegenspraak**

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt voor de hierboven
omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A.1, A.2, A.3, B en C
samen tot een **geldboete van 2.000 euro**, vermeerderd met 50
opdecimen tot 12.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3
maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **1.000 euro**,
vermeerderd met 50 opdecimen tot 6.000 euro, van de opgelegde
geldboete voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt hem tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot
Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de
Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot
200 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor
de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van een **vaste vergoeding** voor
beheerskosten van 53,58 euro.

Veroordeelt voor de
hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A.1, A.2,
A.3, B en C samen tot een **geldboete van 2.000 euro**, vermeerderd met

50 opdecimen tot 12.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **1.000 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 6.000 euro, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt haar tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 53,58 euro.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur **het herstel** op het perceel gelegen te kadastraal gekend als door:

-het afdak aan de rechterzijde van de stal te reduceren conform de stedenbouwkundige vergunning en dit binnen een termijn van **2 maanden** vanaf de dag waarop dit vonnis definitief is;

-het uitvoeren van een groenscherm over de volledige lengte van de oostelijke perceelgrens (46 m) met een breedte van ± 5 m met streekeigen beplanting bestaande uit inheems struikgewas met een hoogte van minstens 5m in volle wasdom ter hoogte van de stal afhellend naar ± 2 m ter hoogte van de perceelgrens, met een dichtheid van 1 plant per m², en dit in het volgende plantseizoen en uiterlijk **tegen 31 december 2019**.

Dit alles onder verbeurte van een dwangsom van **200 euro** per dag vertraging in de nakoming van dit bevel lastens de veroordeelden ten voordele van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

Zegt voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijnen, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.3.4 VCRO, op kosten van de veroordeelden.

GERECHTSKOSTEN

Veroordeelt en
hoofdelijk tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 297,24 euro.

BURGERRECHTELIJK

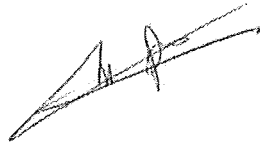
Verklaart de eis van de burgerlijke partijen toelaatbaar en deels gegrond.

Veroordeelt en
hoofdelijk om te betalen aan elk der burgerlijke partijen het bedrag van **1.000 euro**, te vermeerderen met de vergoedende intrest vanaf 1 december 2011 tot vandaag, en de gerechtelijke intrest op de hoofdsom vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling.

Veroordeelt en
hoofdelijk tot de kosten en begroot de rechtsplegingsvergoeding op **480 euro**.

Houdt ambtshalve de overige burgerrechtelijke belangen aan.

Dit vonnis werd uitgesproken in openbare terechtzitting van de dertigste kamer van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent op **9 april 2019**, bestaande uit Jan Van den Berghe, rechter en Margo Delporte, griffier, in aanwezigheid van Bart Van Vessel, substituut-procureur des Konings.

Margo Delporte

Jan Van den Berghe